

Is lichamelijke genezing in de verzoening inbegrepen?

door: Ary Geelhoed

Jesaja 53:4, 5

Het gaat bij deze vraag om de leer in charismatische kringen dat Christus op het kruis niet alleen onze *zonden*, maar ook onze *ziekten* zou hebben gedragen. En omdat Christus dat gedaan heeft, zouden wij recht hebben op genezing. Als Jezus onze ziekten heeft gedragen, zo redeneert men, dan hoeven wijzelf die niet meer te dragen. Om genezing te ontvangen, hebben wij alleen maar in geloof te claimen en op te eisen waarop wij in Christus Jezus recht hebben. Ter onderbouwing van de leer dat genezing in de verzoening inbegrepen is, wijst men meestal op een tweetal teksten uit het Oude Testament, die in het Nieuwe Testament worden geciteerd. Hier volgt een bespreking van deze gedeelten.

Onze ziekten heeft Hij op Zich genomen (Jes. 53:4; Matt. 8:17)

(1) "Nochtans, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden Hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte" (Jes. 53:4). Niet alleen dit vers, maar ook de verzen ervoor en erna uit dit hoofdstuk gaan over het werk van de Heer Jezus. In vers 4 staat dat Hij "onze ziekten heeft gedragen". Dit lijkt te ondersteunen dat de Heer Jezus aan het kruis onze ziekten heeft gedragen.

Toch is dat *niet* de uitleg die de bijbel zelf van deze tekst geeft. De bijbel past de tekst toe op de genezingen die de Heer deed, vóórdat Hij stierf aan het kruis. In het evangelie van Matteüs wordt Jesaja 53:4 geciteerd. Dit vers wordt toegepast op de genezingsbediening van de Heer Jezus, en niet op Zijn werk aan het kruis: "Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met Zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten heeft Hij gedragen" (Matt. 8:16-17).

Hier staat dat de Heer Jezus tijdens Zijn driejarige openbare optreden "onze ziekten heeft gedragen". In die drie jaar heeft de Heer Jezus velen genezen, en door dat te doen heeft Hij Jesaja 53:4 vervuld: "(...) en die

ernstig ongesteld waren genas Hij allen, *opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja*".

Wat door christenen die menen dat deze tekst de leer dat de 'genezing in de verzoening is inbegrepen' ondersteunt over het hoofd wordt gezien, is dat de genezingsbediening zich voltrok vóórdat de verzoening op Golgota plaatsvond. Nog vóórdat de verzoening op het kruis plaats had, heeft Jezus door Zijn genezingen de profetie van Jesaja over het dragen van de ziekten vervuld. Hij heeft tijdens Zijn openbare optreden velen genezen; door dat te doen nam Hij de ziekten van het volk op Zich. Jezus heeft *toen* de ziekten van het volk gedragen, maar dat stond los van het kruis en de verzoening. Jezus heeft dus wel de ziekten gedragen, *maar dat gebeurde tijdens Zijn leven en niet tijdens Zijn dood aan het kruis*.

De genezingen die de Heer Jezus deed waren bedoeld om de Joden duidelijk te maken dat Hij de door God beloofde Messias was. Van de Messias was door de profeten geschreven dat Hij tekenen zou verrichten (zie bijv. Jes. 29:18,19; 35:5-6 en 61:1). Jezus dééd deze tekenen. Naast andere zaken was dit één van de bewijzen dat Hij de Messias was. Toen Johannes de Doper twijfelde of Jezus de Messias was, wees Jezus hem op de wonderen die Hij deed (Luc. 7:19-21; zie ook Joh. 7:31; 10:37-38; 11:42; 14:10,11; 15:24, 20:30,31 en Hand. 2:22).

(2) Het gaat niet om het passieve dragen van ziekten tijdens de kruisdood van de Heer Jezus. In Jesaja 53 wordt een overzicht gegeven van het gehele *leven* en ook van de *bediening* van de Heer. Het begint met de start van Zijn bediening: "Want als een loot schoot Hij op voor Zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde. Hij had gestalte noch luister, dat wij Hem zouden hebben aangezien, noch gedaante dat wij Hem zouden hebben begeerd" (Jes. 53:2). En het gedeelte eindigt met Zijn verhoging: "Daarom zal Ik Hem een deel geven onder velen en met machtigen zal Hij de buit verdelen, omdat Hij Zijn leven heeft uitgedoten in de dood" (Jes. 53:12).

Het punt van Jesaja 53:4 is het volgende. Hoewel de Joden gezien hadden dat Jezus rondging in hun land en vele mensen genas van ziekten, hebben ze Zijn

kruisiging, ondanks al die genezingen, toch beschouwd als een oordeel van God. In het vers staat immers: "Wij echter hielden Hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte". De uitdrukking '*onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, en onze smarten gedragen*' slaat op de genezings-activiteiten van de Heer Jezus tijdens Zijn driejarige openbare optreden en niet op het dragen van alle ziekten en zwakheden op het kruis. In Jesaja 53:6 staat wel dat de Here God onze *overtredingen* en *ongerechtigheden* op de Heer Jezus heeft doen neerkomen, maar er staat *niet* dat Hij op dezelfde wijze ook onze *ziekten* op Hem heeft doen neerkomen.

(3) Conclusie: uit Matteüs 8:16-17 blijkt dat de profetie van Jesaja 53:4 niet slaat op de kruisdood van de Heer Jezus. Jesaja 53:4 is daarom geen garantie voor genezing *nu*. In die zin is de genezing *niet* in de verzoening inbegrepen.

Door Zijn striemen is ons genezing geworden (Jes. 53:5; 1 Petr. 2:24)

"Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld, de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden" (Jes. 53:5). In het Nieuwe Testament citeert Petrus een gedeelte van deze tekst uit Jesaja: "(...) *die Zelf onze zonden in Zijn lichaam heeft gedragen op het hout, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven; door Zijn striemen bent u gezond geworden (of: genezen)*" (1 Petr. 2:24).

In beide teksten worden de striemen van de Heer Jezus in verband gebracht met genezing. Bij de striemen van de Heer Jezus moeten we naar alle waarschijnlijkheid denken aan de geseling, na Zijn arrestatie. Die striemen hebben ons genezing gebracht, want de bijbel ziet de geseling en de feitelijke kruisiging als een *eenheid*.

De vraag is hoe genezing hier opgevat moet worden. Gaat het om genezing van het lichaam, of om geestelijke genezing van een zondige wandel? Een belangrijke regel voor gezonde schriftuitleg is dat je woorden in hun natuurlijke en letterlijke betekenis moet nemen, tenzij er vanuit de tekst zelf en vanuit andere plaatsen goede redenen zijn om dat niet te doen. Toegepast op de twee teksten die we nu bespreken, moeten we er daarom in eerste instantie van uitgaan dat het om fysieke genezing gaat. Maar er zijn vanuit de Schrift en vanuit het directe verband van de tekst, en de tekst zelf, goede argumenten te geven voor de opvatting *dat het hier om geestelijke genezing gaat*.

(a) Oude en Nieuwe Testament

Het Oude Testament gebruikt de genezing van ziekte als een beeld voor de reiniging van de zonden: "Keert weder afvallige kinderen, *Ik zal uw afdwalingen*

genezen" (Jer. 3:22). Dit is gericht tot het Joodse volk. De Joden hadden tegen de HERE gezondigd, ze waren afgefallen, afgedwaald. Jeremia gebruikte voor de zondige en afvallige toestand waarin ze verkeerden het beeld van *ziekte*. Ze waren geestelijk ziek. God roept hen op terug te keren tot Hem en als ze dat doen, dan zal Hij hen genezen van hun afdwalingen.

Het gaat hier dus *om genezing van afdwalingen* en niet om genezing van lichamelijke ziekten. In Jeremia 3:22 wordt hetzelfde Hebreeuwse woord (rapak) voor genezing gebruikt als in Jesaja 53:5. Ook in Jesaja 53:5 kan het om geestelijke genezing gaan, om genezing van een zondige toestand. Dezelfde gedachte, hetzelfde beeld, vinden we in het Nieuwe Testament in Johannes 12:40, waar wordt verwezen naar Jesaja 6:10. "Hij heeft hun ogen verblind en hun harten verhard, dat zij niet met hun ogen zien, met hun hart verstaan en zich bekeren, en Ik hen genees".

In andere teksten uit het Oude Testament wordt het volk voorgesteld als ziek, gebroken, gewond. Dit als gevolg van Gods oordelen over hun zondige weg (Jer. 6:14; 8:11,14,15; 14:19; 15:18; Jes. 19:22; 30:26; 58:8; Nah. 3:19; Hos. 5:13,14). Ook dit is symbolisch bedoeld. In dit geval is het volk 'ziek' door de oordelen van God. In Jeremia 3:22 is het volk ziek door afdwalingen. Omdat in het Oude Testament *ziekte* wordt gebruikt als beeld van *de zondige toestand* waarin het volk van God op dat moment verkeerde, is het goed mogelijk dat het ook in Jesaja 53:4 en 1 Petrus 2:24 zo moet worden opgevat.

(b) In de teksten staat niet, waarvan wij genezen zijn

"(...) die Zelf onze zonden in Zijn lichaam heeft gedragen op het hout, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven; door Zijn striemen bent u gezond geworden (of: genezen)" (1 Petr. 2:24). Er staat hier niet: 'door Zijn striemen bent u genezen *van al uw ziekten*'. De tekst laat een letterlijke en een geestelijke uitleg open. Er zijn goede redenen die ondersteunen dat we genezing hier *niet* letterlijk moeten opvatten. In het volgende vers staat immers dat wij dwaalden als schapen, maar nu zijn teruggekeerd tot de Herder en Opziener van onze zielen (1 Petr. 2:25).

(c) Het directe verband van 1 Petrus 2:24

Het citaat "door Zijn striemen bent u genezen" staat in een gedeelte dat gaat over heiliging. Het staat niet in een gedeelte dat handelt over fysieke genezing. Vlak voordat Petrus het citaat uit Jesaja noemt, spreekt hij erover dat wij voor de zonden afgestorven zijn en nu voor de gerechtigheid moeten leven. En direct na het citaat spreekt hij zoals gezegd over afdwaling en bekering: *"(...) die Zelf onze zonden in Zijn lichaam heeft gedragen op het hout, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven; door Zijn*

striemen bent u gezond geworden (of: genezen). Want u dwaalde als schapen, maar bent nu teruggekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen" (1 Petr. 2:24-25). Het "Want u dwaalde" slaat terug op het voorgaande, op het "door Zijn striemen bent u gezond geworden". Let op het woordje 'want'. Wij waren vóór onze bekering dwalende als schapen, maar thans hebben wij ons bekeerd. De striemen van de Heer Jezus hebben ons genezen. Ze hebben ons genezen van onze afdwalingen. Precies zoals dit beeld ook in het Oude Testament wordt gebruikt: "Keer weder, afkerige kinderen, Ik zal uw afdwalingen genezen" (Jer. 3:22).

(d) Nogmaals wat er *niet* staat, en het geheel van de Schrift

Zojuist, onder (c), is al iets hierover gezegd. Noch in 1 Petrus 2:24, noch in Jesaja 53:5 wordt concreet genoemd *waarvan* wij door de striemen van de Heer genezen zijn. Er staat in 1 Petrus 2:24 wel dat wij door het werk van de Heer Jezus aan het kruis, voor de zonden zijn gestorven en nu voor de gerechtigheid leven. Er staat echter NIET dat wij door het werk van de Heer Jezus aan het kruis *voor de ziekten zijn gestorven, opdat wij voortaan in gezondheid zouden leven*.

Zulke duidelijke uitspraken over vrijheid van ziekte op grond van het kruis zou je, als de theorie dat 'genezing in de verzoening inbegrepen is' juist is, in het Nieuwe Testament moeten vinden. Maar dergelijke uitspraken zijn er eenvoudigweg niet.

Ten slotte: een misverstand over de verzoening

Verzoening heeft te maken met het herstel van een verstoorde relatie. Door de zonde is de relatie met God verstoord. Als persoon heb ik gezondigd tegen een heilig God. Er is vijandschap van mijn kant, en Gods heiligheid en gerechtigheid eisen mijn bestraffing. De zonde staat tussen mij en God in. Door zijn dood aan het kruis heeft de Heer Jezus deze muur weggebroken. Hij heeft de straf over onze zonden gedragen, zodat God ons nu kan vrijspreken en met Zichzelf kan verzoenen. Daarover gaat de verzoening: de relatie tussen God en mensen wordt hersteld. Dat is de betekenis van het woord *verzoening*. Ziekten hebben geen verzoening nodig. Ziekten hebben *genezing* nodig. Genezing en verzoening zijn twee verschillende zaken.

Bij de kruisdood van de Heer Jezus ligt de nadruk op het zondeprobleem. Christus is gestorven aan het kruis. Waarom? "*Christus is gestorven voor onze zonden*" (1 Kor. 15:3). Dat behoort volgens 1 Korintiërs 15 tot de kern van het evangelie. Zijn dood was vanwege onze zonden. De zonde is de wortel van alle andere problemen. Met de zondeval is de ellende begonnen. Door het kruis van de Heer Jezus heeft God onze problemen bij de wortel aangepakt. De basis van de verlossing is op het kruis gelegd. Daar is de vergeving van de zonden mogelijk gemaakt. Daar is de zondige menselijke natuur geoordeeld. De voltooiing van de verlossing, dat is de verlossing van het lichaam (Rom. 8:23), volgt bij de *wederkomst* van Christus.

Oorsprong: [HB 19-09-2007](#)

© Oude Sporen 2007